

Doğu Türkistan Destanı

– halisi · 08 Ağustos 2015

Doğu Türkistan Destanı

Sincan deme.

Çinli gibi Sincan deme.

Korkup sinmem ben onlardan,

Sen de sakın “sin can” deme.

Bu toprak kadim vatan,

Adı da TÜRKİSTAN.

Sor bak: Tanrı Dağları şahit,

İstersen asırlar öncesine git.

Uygur Türkü'dür benim adım,

Bütün bu yurt bana ait.

Her karış toprağında kan,

Bağrında yatan sayısız can,

Haykırır dünyaya her an;

Bu vatan TÜRKİSTAN.

.....

Yüz elli yıldır mevsim hep kış, aylarsa ocak,

Tüter diye dumanım, sanma yanıyor ocak.

Bir kardelen misali, karda- ayazda açtım,

Nedense baharlar, açmadı bana kucak.

Kısa sürdü devletim, kopardı hoyrat eller,

Susturuldu türküler, lal oldu bütün diller.

Kıyıldı civanlarım, vuruldu ozanlarım

Çalmaz oldu sazlarım, buz kesti bütün teller.

Ne çocuk, ne genç, yaşlı, demeden kadın, erkek,

Acımasız katiller, vurup kırdılar tek tek.

Otuz beş milyon candır, sadece altmış yılda,

Nedir bu söyle hele, buna ne demek gerek?

Minarelerim vardır, yetim gibi, sedasız,
Camiler açıksa da, öksüz kalmış, edasız,
İman gönülde gizli, ancak hükmü ifasız.
Çin öylesi bir zalim ki, firavundan insafsız.

.....

Bin dokuz yüz otuz üç, minarelerde ezan,
Doğu Türkistan diye, Kaşgar ilinde ilan.
Birleşti Rus ve Çin, iki besili azman,
Vermediler bizlere, bir sene bile aman.

Ondan Yetmiş yıl önce, Yakup Hanın kurduğu,
Ne yazık ki on üç yıl, ancak hayat bulduğu
Ardından sarı zulmün yürekler kavurduğu,
Yine aynı akıbet, bekliyordu bu yurdu.

Sayırsız kansız urban, saldırdı dört bir yandan,
Toprak tanınmaz oldu, ülkemde akan kandan,
Vatan millet uğruna, din için nice fidan,
Tereddütsüz geçtiler, Türkistan için candan.

Yıl bindokuzyüz kırkdokuz, yine kızıl ordusu,
Yılan misali zalim, bütün zehrini kustu.
İndirildi gönderden, ay yıldızlı gök bayrak,
Ancak sanma ki korkup, alperenlerim sustu.

Altayın yiğitleri, Uygurlu alperenler,
Taklamakan Çölünden mecnun gibi gelenler,
Gül derer gibiydiler, tatlı candan geçenler,
Şehit oldular bu vatan, olmasın diye Sincan.

Bil bu gerçeği, sen bil de, sakın ha, Sincan deme.
Bu topraklar kadim vatan, Sincan değil TÜRKİSTAN.

.....

Bilir misin Abdulkadir Saltuk Buğra Hanımı,
Uygurlu ilk Müslüman, heybetli sultanımı?
Hicri üç yüz otuz üç, kabul edip İslam'ı
Eyledi buraları, Türk ve İslam vatanı.

Zaten yiğit Alplerdik, erip Alperen olduk,
Hakkın rızası için canını veren olduk,
Bismillah diyerekten, yayını geren olduk,
Muhammed aşkı ile yanıp gül deren olduk

Âlimlerimiz vardı, sünnetin çizgisinde,
Adım adım giderdi, Resulullah izinde,
Dervişimiz tan vakti, esen seher yeliyle,
Ulaşırdı hikmete, tasavvufun gizinde.

Gül açar, bülbül şakır, şendi bütün bağlarım,
Ceylanlar tasasızdı, emin yerdi dağlarım.
Ne oldu bilemedim, ben bunu dilemedim,
Mazi oldu o günler, o muhteşem çağlarım

....

Vahşet, zulüm ve ölüm, kol gezmekte her an,
Anlatılmaz bir dram, buralarda yaşanan.
Yarkent, Hoten, Aksu'dan, İli deryalarından,
Yıllardır su yerine, akıp durmaktadır kan.

Silinmek isteniyor, sinemden Allah boyası,
Kazınmak isteniyor, bedenden Türklük oyası,
Mümkün değil Çinlinin gaddarlığa doyası,
Bürümüş gözlerini, sadece vahşet ve kan.

Ben kıyamdayım bunu bil, diz çökmedim, çökmem de,
İşgalci zalimlere, yaş dökmedim, dökmem de,
Yüreğimde imanın, hiç sökmedim, sökmem de,
Feda olsun vatana, akıttığım bunca kan.

Türklerin kadim yurdu, Türkistan'ın doğusu,
Doğu Türkistan adı, Sincan değil doğrusu.
Gece karanlık ama bu kıyam var oldukça,
Yakın hem de çok yakın, Türkistan'ın doğuşu.

Bil bu gerçeği, bil de sakın ha, Sincan deme.
Bu toprak kadim vatan, adı da TÜRKİSTAN.